

Joulupukki jatkaa

Olemme vihdoinkin saaneet yksinoikeudella vahvistuksen kauan odotetulle uutiselle: joulupukki suostuu kuin suostuukin jatkamaan joulupukkina vielä seuraavat tuhat vuotta.

Hän on miettinyt asiaa pitkään ja hartaasti, mutta taipunut lopultakin, kun kaiken maailman tontut ovat sitä kättäneet vuosikausia vakuuttaen, ettei kenestäkään tontusta ole vielä tässä vaiheessa pukin täysiveroiseksi seuraajaksi.

Aiemminhan Nakke Nakuttaja-lehdelle antamassaan haastattelussa pukki aikoi jäädä pois tämän joulun mentyä.

Sittemmin Konsensustunturin konklaavissa pukki vielä tuli sanoneeksi, että hänen aivopomunsa ovat jo ajat sitten silinneet, niin ettei niistä löydä järjen hiventä pölynimurillakaan. Mutta yhä vain jurnuttivat ja vaativat jatkamaan.

Sitä paitsi pukki on jo sen verran juppiutunut, ettei viitsisi enää töitä paiskia, vaan ajatteli vetäytyä eläkevirkaan Ruotsin joulu-maahan tai maaherraksi Muurmanskiin.

Myös Konsensustunturilla kaikki näytti olevan lopultakin hyvässä järjestyksessä. Puulelupajan saha saatiin poltetuksi jo ennen pakkasia, nukke- ja leikki-autolinjat tervehdytettiin loppuun viime syksynä, mikrotietokoneosasto siirtyi puolipäiväiseen työviikkoon, piiskariipimö lomautettiin, joulupukin palkkaa nostettiin satatuhatta markkaa ja

niille muutamalle tontulle, jotka vielä saivat jäädä töihin, tarjottiin nollalinjaa. Silti ne yhä edelleen pyysivät pukkia jatkamaan.

Pukin pitkä työurakka näytti loppuun suoritelta viimeistään silloin, kun vielä pelisääntöpaino pantiin vuosiremonttiin ja joulukorttimaalaamo myytiin Suomen Yhdyspankille. Se muutti sen oitis pankkikorttiprässäämökseksi sekä antoi joulupukille neljä uutta pankkikorttia jokaista entistä joulukorttia vastaan.

Mutta juuri siinäpä vika ilmaantuikin. Kun joulupukki oli saanut pari miljoonaa luottokorttia, hän heltyi ostamaan niillä joululahjoja koko Suomen kansalle ainakin sadan miljardin markan edestä. Vaikka hänen palkkansa onkin hyvä, se menee tästedes melkein kokonaan korkojen maksuun. Saadaksean myös lyhennykset maksetuiksi pukin on siis paiskettava töitä seuraavatkin tuhat vuotta.

Tuota joulupukki ei tietysti kehtaa itse suoraan sanoa. Hän on jo monta viikkoa keksinyt kaikenlaisia verukeselityksiä jatkol-

leen, aprikoinut muka jatkaako ollenkaan vai ei.

Nyt lopultakin taivuttuaan pukki myöntää, että eräät käytännön esimerkit saivat hänet miettimään.

Varsinkin Kaarina Suonion valinta Tampereen ensimmäiseksi perintöpaavolaksi väpsäytti pukin huomaamaan, kuinka vaikeaa jopa ministerin on näinä aikoina saada uutta työtä — saati sitten kansakoulupohjaisen joulupukin.

”Kuulusteluihin panivat ministerinkin ennenkuin hyväksyivät. Vaikka kyllähän sen toisaalta Tampereella ymmärtääkin, kun niillä on ollut ministereitä ennenkin. Parempi kuulustella ennen virkaantuloa kuin vasta virassa ollessa”, pukki aprikoi.

Meikäläisellä vanhalla miehelle se vaan semmoinen kuulustelu voisi olla kohtalokas, kun on tullut noiden lahjojen kanssa vedetuksi eikä taida pökkakaan pitää yhtä hyvin kuin nuoremmilla. Niin että tähän kai minä sitten jään loppuiäksi, Konsensustunturin johtajaksi ylhäiseen yksinäisyteeni.”